

[Albrechtsen]

Folketinget på at få stoppet dette her. Vi imødeser gerne de ændringsforslag, som både Socialdemokratiet og SF har bebudet. Det ville måske være heldigt, hvis S, SF og VS ligefrem kunne blive enige om nogle ændringsforslag, som man ude i amterne kunne regne med nogenlunde sikkert vil blive gennemført straks efter valget. Det vil i høj grad lette budgetlægningen, så det skal bare være en opfordring til S og SF om at overveje den mulighed, for dette her bliver jo et hovedspørgsmål i valgkampen.

I den sammenhæng bør man nok erindre som noget trods alt opmuntrende i denne sag, at der fornuftigvis skete et ryk mod venstre, da man i Norge havde en valgkamp, hvor spørgsmålet om ødelæggelsen af sygehusvæsenet var et afgørende tema. Det vil der også gøre her i landet. Derfor er der håb forude.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Først vil jeg gerne kommentere hr. Albrechtsens sidste bemærkning om, at amtskommunerne i september i deres budgetlægning kan tage hensyn til de ændringsforslag, som er stillet af oppositionen, men ikke forventes vedtaget. Den tankegang kan man godt lægge til side, for det er jo da sådan, at der kun kan vedtages ét budget; man kan ikke lave alternative budgetter. Tanken er naturligvis fascinerende som tankeeksperiment, men så heller ikke mere.

Jeg skal i øvrigt i anledning af de mange og dybtgående indlæg, der har været, sige, at jeg egentlig synes, diskussionen om disse to forslag afspejler, at vi her har at gøre med nogle alvorlige problemer. Der er ingen, der har benægtet, at der i udgiftsforløbet er nogle betydelige vanskeligheder, at samspillet mellem den kommunale og den statslige økonomi stadig er overordentlig vigtigt, og at der derfor også er brug for, at disse ting samordnes. Der, hvor vejene skilles, er i vurderingen af nogle størrelsesordener og fremgangsmåder.

Jeg havde egentlig forventet, at hr. Henning Rasmussen som ordfører for Socialdemokratiet i sit indlæg her ville have udtrykt glæde over, at den primærkommunale del er taget ud af regeringens forslag gennem den aftale, regeringen har indgået med Det Radikale Venstre. Hvis jeg husker hr. Henning

Rasmussens indlæg fra førstebehandlingen ret, var det en meget indgående påvisning af, at lovgivning her efter hr. Henning Rasmussens mening ikke var nødvendig. I og med at man igennem aftalen er nået frem til at trække denne del ud af lovforslagene, havde jeg egentlig ventet en anerkendelse i den retning, men jeg ventede faktisk forgæves.

Det, man overser i forbindelse med diskussionen om den amtskommunale økonomi – for det er jo den, disse lovforslag i realiteten drejer sig om – er, at der i forhold til den aftale, som Amtsrådsforeningen indgik med regeringen i maj 1986, altså for et år siden, er sket en udvikling af udgifterne, sådan at de nu er ca. 1½ mia. kr. højere end det, der var forudset for et år siden. Det er Amtsrådsforeningens egne skøn, og nogle af skønnene er endda en smule højere end de 1½ mia. kr.

I det øjeblik, en sådan overskridelse er konstateret, må spørgsmålet melde sig, hvordan det videre forløb bliver. Skal man acceptere, at det fortsatte forløb er en stigning, og at konsekvenserne er en stigning i skattetryk- ket? Regeringen har ikke ment, det var acceptabelt. Vi har heller ikke kunnet nå en aftale med Amtsrådsforeningen om, hvordan det skulle reguleres, og derfor har lovgivning været vores udvej. Det er bestemt ikke regeringens ønske at lovgive om sådanne forhold. Vi så – det sagde jeg også ved førstebehandlingen – helst, at disse spørgsmål kunne klares i et godt traditionelt samarbejde mellem regeringen og organisationerne, hvor man kunne appellere til den enkelte amtskommunes ansvar for at fastholde en ramme.

Disse 1½ mia. kr., som aktiviteten er udvidet med i forhold til aftalen, påtænker man at videreføre i 1988.

Når man gang på gang bruger udtrykket nedskæring i denne debat, så er der altså for klarhedens skyld ikke tale om, at man kommer under det niveau, som blev aftalt i fjor. Nej, der er tale om, at man holder sig på et niveau, som er halvanden mia. kr. højere end det, der var aftalen i maj 1986, og vores vanskeligheder i forbindelse med at finde udveje for finansieringen af dette højere niveau skyldes først og fremmest, at niveauet er blevet så meget højere.

Så kan man diskutere meget længe, hvorfor det blev højere, og i hvilket omfang amtskommunerne har haft mulighed for at påvirke denne udvikling. Det synes jeg er en in-